

тогава ще мѣ ѿбѣре кжца та.

28 Истина би говоримъ: зашто сички те согрѣшенїа ще да се прѣстатъ на сьновѣ те челоувѣчески, и хуль те што те ще да похулатъ:

29 Но който похули на Духа ст҃аго, нема прощенїе во вѣки вѣкѣвъ, но повиненъ ѣ на вѣчныятъ сѣдъ.

30 Зашто говореха: че има дѣхъ нечїстъ.

31 Дойдохъ прочее майка мѣ и брата та мѣ: и като стоѣха вжнъ, пратиха до него, и выкаха го.

32 Я народъ многъ седеше околѣ негѣ: и рѣкоха мѣ: ѣто, майка ти и брата та ти те трасатъ вжнъ.

33 И ѿговори, и рече имъ: кой ѣ майка ми, или брата та ми;

34 И като изгледъ оныа, што седѣха околѣ негѣ, рече: ѣто, майка ми и брата та ми.

35 Зашто, който сотвори бола та Божїа, той ми ѣ братъ, и сестра, и майка.

ГЛ҃ВА Д^т.

И пакъ началъ Исусъ да оучи при морѣ то: и сокрасе многъ народъ околѣ негѣ. што влѣзе самъ въ гемїа та, и седеше въ морѣ то: а сичкио народъ по край морѣ то на землѣ та бѣше.

2 И оучеше ги многѣ съ прїтчи, и говореше имъ въ оученїе то си:

3 Слѣшайте, ѣто излѣзе сѣвательо да сѣе.

4 И като сѣеше, ѣднѣ паднѣ на пжтьатъ, и дойдѣхъ птицы те невѣсны и исклѣвахъ го.

5 Я дрѣво паднѣ на каменитѣ мѣсто, коѣто немаше землѣ многа: и лѣте изникнѣ, зашто немаше землѣ дѣбѣла:

6 Я когѣто изгрѣла сжнѣце то, повехнѣ: и зашто немаше коренѣ изсжхнѣ.

7 Я дрѣво паднѣ въ тжрнѣ: и ѿврѣстоха тжрнѣ те, и оудавихъ го, и плодъ не даде.

8 Я дрѣво паднѣ на добра землѣ: и дабаше плодъ, и издигашесе и растѣше: и принѣсеше плодъ ѣднѣ то тридѣсатъ, дрѣво то шестдѣсатъ, а дрѣво то стѣ.

9 И говореше: който има оуши да слѣша, нека слѣша.

10 Я когѣто ѿстанѣ самъ, попытѣха го за прїтча та, който бѣха околѣ негѣ заеднѣ съ дванадѣсете.

11 И рече имъ: вамъ ѣ дадено да знѣете тайны тѣна царство то Бжїе; а на оныа, што са ѿ вжнъ, сички те (оученїа) бѣватъ съ прїтчи:

12 Като глѣдатъ да глѣдатъ, и да не видатъ: и